

Ce este un Predicator?

Ce este un "predicator"? Care sunt îndatoririle unui predicator? Ce anume ar trebui să facă un predicator? Toată lumea are o opinie și este gata să și-o exprime cu ușurință, dar ce spune Dumnezeu?

Slujitor, Vestitor, Mesager

Există trei termeni în Noul Testament care descriu un lucrător al lui Dumnezeu cunoscut ca fiind un predicator. Aceste cuvinte nu sunt doar descriptiv, ci ele definesc lucrarea pe care Dumnezeu o așteaptă de la el. Acești termeni sunt: slujitor, predicator și evanghelist.

Cuvântul "slujitor"

Grecesul, "Diakonos", se referă la unul care slujește, un servitor. Un predicator este un slujitor al lui Isus Hristos (1 Timotei 4:6). Lucrarea lui este de a servi Cuvântul Domnului, Evanghelia, tuturor oamenilor (Fapte 6:4; Romani 15:16). Un "bun slujitor al lui Isus Hristos" trebuie să "pună în mintea fraților aceste lucruri..." (1 Timotei 4:6). Un predicator trebuie să "ia seama să împlinești bine slujba pe care ai primit-o în Domnul." (Coloseni 4:17).

Cuvântul "predicator"

Cuvântul grecesc, "Kerux", înseamnă vestitor, un vestitor public al regelui care face cunoscută legea regelui său pe care poporul trebuie să-o respecte. Domnul Isus a autorizat (1 Timotei 2:7) și a trimis predicatorii Săi, ca "vestitori", în toată lumea (Romani 10:14-18). Munca lor este, exclusiv, de a vesti solia Evangheliei (2 Timotei 2:1-7; 4:1-5).

Cuvântul "evanghelist" vine de la cuvântul grecesc, "Euangelistes" și înseamnă pur și simplu, mesager. Hristos a dat evangheliști (Efeseni 4:11-12) pentru a propovădui mesajul Său, "evanghelia", care înseamnă "vestea bună". Pavel i-a avertizat pe predicatori să "facă lucrul unui evanghelist și împlinește-ți bine slujba" (2 Timotei 4:5). Pavel i-a însărcinat, spunând: "propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și ne la timp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura" (2 Timotei 4:2).

Deturnarea vestitorilor Domnului

Lucrarea unui predicator este simplă în descrierea sa, dar mare și vitală în domeniul său de aplicare. Oamenii nemulțumiți de munca simplă a lui Dumnezeu au plănuit multe alte roluri și lucrări pentru "predicatori." Pe măsură ce bisericile și-au extins munca și misiunea lor dincolo de ceea ce a poruncit Domnul, ei au extins și "fișa postului" unui predicator. Li se spune predicatorilor să fie "pastori" sau păstori și consilieri care să se ocupe cu vizitarea membrilor, să supervizeze și să conducă "turma". Li se spune predicatorilor să fie diaconi, îngrijitori și administratori, să gestioneze și să supravegheze clădirea bisericii.

Un predicator al Evangheliei nu este un "pastor", păstor, bătrân sau consilier. Un "pastor" este un păstor care face lucrarea unui bătrân, episcop sau supraveghetor. Acesta este un lucrător diferit pentru Domnul având de făcut o altă lucrare. Munca unui păstor este de a supraveghea și

de a păstori turma, veghind asupra sufletelor lor (Fapte 20:17, 28; Evrei 13:17). Un predicator numește oameni calificați pentru a face lucrarea unui păstor dar el nu face munca lor, deoarece el are suficient de făcut ca vestitor al Evangheliei (Fapte 14:23, 21-25; Tit 1:5-9; 1 Timotei 3:1-7).

Un predicator al Evangheliei nu este un "diacon", slujitor sau îngrijitor al bunurilor bisericii. Biserica selectează și predicatorul numește acei oameni ca diaconi, pentru ca ei să aibă grijă de această lucrare. Un predicator nu trebuie să lase Cuvântul pentru a "sluji la mese", ci el trebuie să se îndeletnicească cu predicarea Cuvântului (Fapte 6:1-4).

Predicatorii și biserica locală

O mare parte din eroarea cu privire la predicatori și activitatea lor provine dintr-o viziune greșită a relației dintre predicator și biserica locală. Mulți îl consideră pe predicator ca fiind un angajat sau un slujitor al bisericii. Ca atare, biserica este un angajator care determină sarcinile, activitățile și normele de aplicare ale acestora pentru angajații ei. Acest punct de vedere este exprimat foarte clar în declarația: "Noi plătim predicatorul, noi îi spunem ce să facă."

Porunca de a-i plăti pe predicatori pentru lucrarea de predicare (1 Corinteni 9:14), nu face din aceștia niște angajați ai bisericii. Un astfel de sprijin financiar este comparabil cu cel al preoților lui Dumnezeu (1 Corinteni 9:13-14). Preoții erau sprijiniți prin intermediul darurilor oferite de poporul Domnului și ei erau considerați ca slujitorii ai Domnului, nu ca argați ai poporului (Numeri 18:1-20; Deuteronomul 18:1-8).

Un predicator nu este un angajat al vreunei biserici, ci el este un slujitor al Domnului (1 Timotei 4:6). El răspunde în fața Domnului, căci i-a fost încredințată lucrarea Domnului, nu "să se încurce cu treburile vieții, dacă vrea să placă celui ce l-a scris la oaste." (2 Timotei 2:3-4). Așa făcea Domnul cu preoții Săi, în vechime, căci Domnul i-a sprijinit pe slujitorii Săi prin intermediul darurilor oferite de poporul Său către El.

Relația scripturală a unui predicator și Creștinii care îl susțin este aceea de "împreună lucrători" în Domnul. Domnul poruncește predicatorului să predice Evanghelia și celor care îl ascultă să-l sprijine în lucrarea sa. Fiecare făcându-și partea, ei au "părtășie în evanghelie" lui Isus Hristos (1 Corinteni 9:6-14; Filipeni 1:5-7, 4:15-19).